

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про Єдину інформаційну систему соціальної сфери

Цей Закон визначає правові та організаційні засади функціонування Єдиної інформаційної системи соціальної сфери як інтегрованого організаційно-технічного інформаційного середовища для отримувачів соціальної підтримки, осіб, які мають право на соціальну підтримку, та надавачів соціальної підтримки, що об'єднує всі електронні інформаційні ресурси системи соціального захисту населення на основі спільних підходів, стандартів та технологій з метою централізації збирання, накопичення, обробки, захисту, збереження та обліку електронних даних отримувачів та надавачів соціальної підтримки, осіб, які мають право на соціальну підтримку, відповідно до законодавства.

Розділ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Законодавство про Єдину інформаційну систему соціальної сфери

1. Суспільні відносини, пов'язані із збиранням, накопиченням, обробкою, захистом, збереженням та обліком інформації в Єдиній інформаційній системі соціальної сфери, її використанням і поширенням, регулюються Конституцією України, міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, цим Законом, іншими законами України, актами Кабінету Міністрів України, а також іншими нормативно-правовими актами у соціальній сфері, прийнятими відповідно до закону.

2. Якщо міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші норми, ніж передбачені цим Законом, застосовуються норми такого міжнародного договору.

Стаття 2. Суб'єкти Єдиної інформаційної системи соціальної сфери

1. Суб'єктами Єдиної інформаційної системи соціальної сфери є:

1) центральні органи виконавчої влади, що забезпечують формування та/або реалізацію державної політики у сфері:

соціальної політики, соціального захисту населення;

пенсійного забезпечення та ведення обліку осіб, які підлягають загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню;

захисту прав дітей, соціальної підтримки сімей з дітьми, оздоровлення та відпочинку дітей, розвитку сімейних форм виховання та усиновлення;

здійснення державного нагляду (контролю) за дотриманням вимог законодавства під час надання соціальної підтримки, соціальних виплат та за дотриманням прав дітей;

2) підприємства, установи, організації, що належать до сфери управління центральних органів виконавчої влади, визначених пунктом 1 цієї частини;

3) місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, які здійснюють повноваження у сфері соціального захисту населення;

4) надавачі будь-яких видів соціальної підтримки, у тому числі громадські об'єднання та благодійні організації, що надають соціальну підтримку;

5) незалежний громадський орган з моніторингу функціонування Єдиної інформаційної системи соціальної сфери.

2. Функції та повноваження суб'єктів Єдиної інформаційної системи соціальної сфери, які стосуються збирання, обробки, збереження та обліку електронних даних у сфері соціального захисту населення, визначаються цим Законом та іншими нормативно-правовими актами України.

Органи місцевого самоврядування забезпечують інформування населення про функціонування Єдиної інформаційної системи соціальної сфери, порядок надання доступу та внесення відомостей до неї.

Стаття 3. Визначення термінів

1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

1) заявник – фізична особа, яка звертається за отриманням соціальної підтримки для себе, іншої фізичної особи чи сім'ї до суб'єктів Єдиної інформаційної системи соціальної сфери, зокрема шляхом взаємодії з ними в електронній формі за допомогою засобів Єдиного державного вебпорталу

електронних послуг, через електронні інформаційні та інформаційно-комунікаційні системи центральних органів виконавчої влади, інтегровані з Єдиною інформаційною системою соціальної сфери, а також в іншій формі, передбаченій законом;

2) отримувач соціальної підтримки – фізична особа/ сім'я, яка належить до вразливих груп населення та/або перебуває у складних життєвих обставинах, якій надається соціальна підтримка;

3) соціальна ознака – визначена відповідно до законодавства особливість, набута на підставі життєвих подій та з урахуванням життєвих обставин, у тому числі складних життєвих обставин, досягнень, внеску в розвиток державності чи захист незалежності країни, яка дає можливість реалізації права на звернення за соціальною підтримкою і підтверджується відомостями державних електронних інформаційних ресурсів або в інший спосіб, передбачений законодавством;

4) соціальна підтримка – складова соціального захисту населення, що включає передбачені законодавством види соціальної допомоги, грошові компенсації, субсидії, пільги, соціальні послуги, місцеві програми соціального захисту населення, виплати соціальної сфери, соціальні пенсії, реабілітаційні заходи, інші соціальні послуги та виплати, здійснення або надання яких забезпечується суб'єктами Єдиної інформаційної системи соціальної сфери за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів, з інших джерел, не заборонених законодавством;

5) суб'єкт електронної інформаційної взаємодії – власник (держатель) електронного інформаційного ресурсу, який уклав договір про приєднання до системи електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів і забезпечує електронну інформаційну взаємодію з іншими суб'єктами електронної інформаційної взаємодії або в інший спосіб здійснює обмін даними з Єдиною інформаційною системою соціальної сфери в електронній формі.

2. Інші терміни вживаються в цьому Законі у значеннях, наведених у законах України "Про соціальні послуги", "Про державні соціальні стандарти та державні соціальні гарантії", "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування", "Про інформацію", "Про доступ до публічної інформації", "Про електронні документи та електронний документообіг", "Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги", "Про захист персональних даних", "Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах", "Про хмарні послуги", "Про Національну програму інформатизації", "Про публічні закупівлі", "Про публічні електронні реєстри", "Про основні засади забезпечення кібербезпеки України" та в нормативно-правових актах у сфері соціального захисту населення.

Розділ II. ЄДИНА ІНФОРМАЦІЙНА СИСТЕМА СОЦІАЛЬНОЇ СФЕРИ

Стаття 4. Єдина інформаційна система соціальної сфери

1. Єдина інформаційна система соціальної сфери (далі – Єдина система) – це інформаційно-комунікаційна система, що забезпечує реалізацію функцій її суб'єктів, інформаційну підтримку та супровід їх діяльності та є сукупністю взаємопов'язаних центральної та функціональних підсистем, програмно-інформаційних комплексів, програмно-технічних засобів, які забезпечують логічне поєднання відповідних електронних інформаційних ресурсів, обробку та захист інформації, електронну інформаційну взаємодію.

Єдина система та майнові права інтелектуальної власності на створені для її функціонування об'єкти права інтелектуальної власності належать державі. Відчуження, передання чи інше використання, відмінне від визначеного цим Законом, Єдиної системи, її структурних складових і майнових прав інтелектуальної власності забороняється.

Єдину систему створено з метою забезпечення цілісної автоматизації процесів у соціальній сфері шляхом об'єднання та оптимізації діючих електронних інформаційних ресурсів соціальної сфери, розвитку електронної інформаційної взаємодії суб'єктів Єдиної системи, спрямованої на забезпечення прозорості соціальної сфери, цифровізацію соціальної підтримки та підвищення рівня її доступності для осіб, які її потребують.

2. Порядок функціонування Єдиної системи, її підсистем і центрів обробки даних визначається Кабінетом Міністрів України.

3. У процесі функціонування Єдиної системи застосовуються інтерфейси та інші електронні сервіси, адаптовані для осіб з інвалідністю (з порушеннями зору, слуху, опорно-рухового апарату, мовлення, інтелектуального розвитку, різними комбінаціями порушень), згідно з державними стандартами.

4. Фінансування витрат, пов'язаних із створенням та функціонуванням Єдиної системи, її підсистем і програмно-технічних засобів, здійснюється за рахунок коштів державного бюджету, коштів міжнародних фінансових організацій, інших кредиторів та інвесторів, міжнародної технічної та/або поворотної чи безповоротної фінансової допомоги, з інших джерел, не заборонених законодавством.

Стаття 5. Основні завдання Єдиної інформаційної системи соціальної сфери

1. Єдина система забезпечує:

- 1) технічну реалізацію впровадження єдиних стандартів і процедур для надання населенню соціальної підтримки, передбаченої законодавством;
- 2) сприяння підвищенню ефективності управління соціальною сферою, зокрема шляхом забезпечення доступності інформації для органів державної влади та органів місцевого самоврядування, інших суб'єктів Єдиної системи;
- 3) оптимізацію і технічний супровід процесів надання соціальної підтримки на державному та регіональному рівнях, автоматизацію взаємодії суб'єктів Єдиної системи, спрямованої на мінімізацію витрат часу і зусиль на обслуговування громадян;
- 4) безпеку та конфіденційність персональних даних, обробка яких здійснюється в Єдиній системі, їх централізоване зберігання;
- 5) технічні можливості для застосування інструментів моніторингу та аналізу ефективності надання соціальної підтримки для покращення її якості та забезпечення її доступності громадянам;
- 6) виконання інших завдань, визначених законодавством.

Стаття 6. Структура Єдиної інформаційної системи соціальної сфери

1. Єдина система є функціонально цілісною системою, що складається із центральної підсистеми та функціональних підсистем (далі – підсистеми Єдиної системи).

Центральна підсистема Єдиної системи – це функціонально пов'язана сукупність програмних модулів і сервісів, призначених для зберігання накопиченої інформації, що формується в процесі діяльності суб'єктів Єдиної системи і передається через функціональні підсистеми Єдиної системи, її систематизації та переведення у формат, придатний для подальшого аналізу, а також для забезпечення роботи автоматизованих підсистем підтримки прийняття рішень та інших сервісів соціальної сфери. Основними складовими центральної підсистеми Єдиної системи є Єдиний соціальний реєстр та інформаційно-аналітична платформа електронного моніторингу державної системи соціальної підтримки населення.

Функціональні підсистеми Єдиної системи – це інтегровані з Єдиною системою електронні інформаційні ресурси суб'єктів Єдиної системи, призначені для адміністрування окремих видів соціальної підтримки відповідно до повноважень і завдань суб'єктів Єдиної системи.

Стаття 7. Основні принципи функціонування Єдиної інформаційної системи соціальної сфери

1. Функціонування Єдиної системи забезпечується власником Єдиної системи та власниками її функціональних підсистем.

2. Власником Єдиної системи та підсистем Єдиної системи є держава в особі центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері соціального захисту населення (далі – власник Єдиної системи).

У випадках, передбачених законодавством, власником функціональної підсистеми Єдиної системи може бути держава в особі іншого центрального органу виконавчої влади (далі – власник функціональної підсистеми Єдиної системи).

3. Власник Єдиної системи та власник функціональної підсистеми Єдиної системи (у межах функціонування такої підсистеми) забезпечують у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України:

визначення організаційних засад функціонування Єдиної системи / функціональної підсистеми Єдиної системи;

організацію та контроль доступу до інформації Єдиної системи;

визначення порядку електронної інформаційної взаємодії між суб'єктами Єдиної системи, їх переліку та рівня доступу з урахуванням їх функціональних повноважень;

визначення порядку обробки та захисту персональних даних у Єдиній системі / функціональній підсистемі Єдиної системи відповідно до вимог законодавства про інформацію та про захист персональних даних;

виконання інших повноважень, передбачених законодавством у сфері соціального захисту населення та захисту персональних даних.

4. Кабінет Міністрів України визначає державне підприємство, що належить до сфери управління власника Єдиної системи, адміністратором Єдиної системи, який одночасно є адміністратором центральної підсистеми Єдиної системи.

Адміністратором функціональної підсистеми Єдиної системи може бути державне підприємство, що належить до сфери управління власника такої функціональної підсистеми, визначене ним у встановленому законом порядку (далі – адміністратор функціональної підсистеми Єдиної системи).

5. До повноважень адміністратора Єдиної системи та адміністратора функціональної підсистеми Єдиної системи (у межах функціонування такої підсистеми) належить:

забезпечення розроблення, впровадження, адміністрування, введення в експлуатацію, модернізації, підтримки і технічного обслуговування

відповідного програмного забезпечення за погодженням із власником Єдиної системи та у взаємодії з розробником (розробниками) відповідного програмного забезпечення;

забезпечення функціонування та адміністрування основного і резервного центрів обробки даних, технічної підтримки відповідних апаратно-програмних комплексів;

забезпечення технічного супроводу обміну даними із суб'єктами електронної інформаційної взаємодії;

виконання завдань, визначених власником Єдиної системи та власником функціональної підсистеми Єдиної системи (у межах функціонування такої підсистеми), та інших повноважень, передбачених законодавством.

Повноваження адміністратора Єдиної системи виконуються згідно з договором, укладеним з власником Єдиної системи.

6. Власник та адміністратор Єдиної системи, власник та адміністратор функціональної підсистеми Єдиної системи є її користувачами.

Також користувачами Єдиної системи є:

1) суб'єкти Єдиної системи, до повноважень яких належить здійснення контролю за діяльністю їх працівників, які мають доступ до Єдиної системи, щодо:

використання прикладного програмного забезпечення Єдиної системи відповідно до його функціонального призначення, експлуатаційної документації та прав доступу до нього;

виконання інших повноважень, передбачених законодавством;

2) заявники, будь-які інші фізичні особи, юридичні особи, у тому числі державні органи, підприємства та установи, фізичні особи – підприємці, які після проходження передбаченої Єдиною системою процедури електронної ідентифікації та автентифікації використовують сервіси Єдиної системи відповідно до їх функціонального призначення.

Повноваження користувачів Єдиної системи, визначених абзацом першим підпункту 2 частини шостої цієї статті, залежать від їх статусів у системі надання соціальної підтримки та визначаються згідно із Законом України "Про соціальні послуги" та відповідними нормативно-правовими актами, що регулюють функціонування тих підсистем Єдиної системи, які використовуються такими користувачами Єдиної системи протягом усього процесу надання/отримання соціальної підтримки.

7. Володільцем інформації, обробка якої здійснюється у центральній підсистемі Єдиної системи, є центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері соціального захисту населення.

Володільцем інформації, обробка якої здійснюється у функціональній підсистемі Єдиної системи, є суб'єкт Єдиної системи, що забезпечує створення, функціонування та ведення такої функціональної підсистеми.

Стаття 8. Порядок функціонування підсистем Єдиної інформаційної системи соціальної сфери

1. Перелік, опис і функціонування підсистем Єдиної системи визначаються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 9. Інформація Єдиної інформаційної системи соціальної сфери

1. До Єдиної системи вноситься інформація про заявників та отримувачів соціальної підтримки, інших користувачів Єдиної системи, отримана:

- 1) із звернень заявників та/або отримувачів соціальної підтримки;
- 2) у результаті електронної інформаційної взаємодії із суб'єктами такої взаємодії;
- 3) від користувачів Єдиної системи у процесі її функціонування.

2. Обсяг персональних даних заявників, осіб, у яких встановлено право на отримання соціальної підтримки, та її отримувачів, що містяться в Єдиній системі, не може бути більшим за обсяг, необхідний для призначення, надання та виплати конкретного виду соціальної підтримки.

3. Обробка в Єдиній системі персональних даних заявників та отримувачів соціальної підтримки, інших користувачів Єдиної системи з метою надання соціальної підтримки здійснюється в порядку, передбаченому володільцем інформації, обробка якої здійснюється у відповідній підсистемі Єдиної системи.

Якщо під час наповнення Єдиної системи використовуються дані або інші сукупності даних, які не можуть бути конкретно ідентифіковані в Єдиній системі, з інших баз даних, до Єдиної системи вноситься інформація про особу без її особистої участі.

4. Внесення інформації до Єдиної системи здійснюється:

- 1) публічними реєстраторами та створювачами реєстрової інформації у відповідних підсистемах Єдиної системи у процесі користування ними Єдиною системою у спосіб та у строки, визначені Кабінетом Міністрів України;
- 2) у порядку електронної інформаційної взаємодії електронних інформаційних ресурсів відповідно до параметрів, визначених Кабінетом Міністрів України.

5. Обробка персональних даних та іншої інформації в Єдиній системі, їх облік, зберігання, розголошення та видалення здійснюються у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, з урахуванням положень законів України "Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах", "Про інформацію", "Про захист персональних даних", "Про публічні електронні реєстри".

Стаття 10. Гарантії захисту і безпеки інформації Єдиної інформаційної системи соціальної сфери

1. Взаємодія між суб'єктами Єдиної системи щодо захисту інформації, яка вноситься до Єдиної системи / функціональної підсистеми Єдиної системи та зберігається в них, забезпечується відповідно до законодавства.

2. Адміністратор Єдиної системи та адміністратор функціональної підсистеми Єдиної системи (у межах функціонування такої підсистеми) вживають заходів для захисту цілісності баз даних Єдиної системи, їх технологічного і програмного забезпечення, захисту інформації Єдиної системи / функціональних підсистем Єдиної системи від випадкового чи незаконного знищення, спотворення, втрати, несанкціонованого надання чи доступу.

3. Внесена до Єдиної системи інформація є конфіденційною. Нерозголошення конфіденційної інформації гарантується державою. Збирання, зберігання, використання та захист інформації Єдиної системи здійснюються відповідно до закону.

4. Відносини, пов'язані з правовим режимом конфіденційної інформації, регулюються законом.

5. Особам, які працюють з базами даних Єдиної системи, заборонено вимагати, обробляти та використовувати будь-яку інформацію, не передбачену цим Законом.

6. Особи, винні в недотриманні встановленого законодавством про захист персональних даних порядку захисту персональних даних, що призвело до незаконного доступу до них або до порушення прав суб'єкта персональних даних, підлягають притягненню до відповідальності відповідно до закону.

Стаття 11. Права осіб, персональні дані яких внесено до Єдиної інформаційної системи соціальної сфери

1. Кожна особа, персональні дані якої внесено до Єдиної системи, має право на:

1) безоплатне отримання інформації про наявність у реєстрі чи базі даних, що є підсистемою Єдиної системи, записів стосовно неї, її спеціальних статусів,

а також про запити будь-яких осіб щодо інформації про неї, яка зберігається в Єдиній системі, із застосуванням електронного сповіщення Єдиної системи засобами мобільного зв'язку або шляхом розміщення повідомлення в електронному кабінеті особи в Єдиній системі, або в інший спосіб на запит особи, визначений Кабінетом Міністрів України;

2) вимогу щодо поновлення і виправлення інформації про неї;

3) забезпечення захисту своїх прав, якщо її запит або вимогу про виправлення її персональних даних не задоволено;

4) безоплатне отримання довідки про внесення інформації до реєстру чи бази даних, що є підсистемою Єдиної системи, або відповідного витягу з такої підсистеми Єдиної системи, що створюється автоматично з присвоєнням реєстрового номера, за допомогою якого здійснюється ідентифікація в Єдиній системі, та з проставлянням на такій довідці / такому витягу унікального електронного ідентифікатора (QR-коду, штрих-коду, цифрового коду);

5) безоплатне отримання повідомлення про кожен випадок запиту щодо надання інформації про неї з Єдиної системи.

2. Перелік прав, визначених частиною першою цієї статті, не є вичерпним. Законами України можуть бути передбачені інші права осіб, персональні дані яких внесено до Єдиної системи.

3. Порядок видачі та форму довідки про внесення інформації до Єдиної системи встановлює Кабінет Міністрів України.

Стаття 12. Отримання інформації з Єдиної інформаційної системи соціальної сфери

1. Отримання інформації з Єдиної системи здійснюється в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

2. Надання інформації, відомостей або інших персональних даних про особу, що містяться в Єдиній системі, здійснюється виключно в межах електронної інформаційної взаємодії на підставах та у спосіб, що передбачені Кабінетом Міністрів України.

Інформація, що не належить до інформації з обмеженим доступом або не ідентифікує особу, може також бути надана у відповідь на запит суб'єкта Єдиної системи, іншої юридичної чи фізичної особи, фізичної особи – підприємця, які надають соціальну підтримку.

3. Доступ працівників суб'єктів Єдиної системи до інформації Єдиної системи здійснюється в установленому порядку після їх відповідної авторизації із збереженням інформації про особу, яка здійснила такий доступ, про введені нею запити, витяги, час, дату, підстави зміни, перегляд, передання, видалення або знищення персональних даних та іншої технологічної інформації.

Стаття 13. Електронна інформаційна взаємодія Єдиної інформаційної системи соціальної сфери

1. Електронна інформаційна взаємодія між Єдиною системою / її функціональними підсистемами та інформаційними, інформаційно-комунікаційними системами суб'єктів електронної інформаційної взаємодії здійснюється безперервно з використанням функціоналу Єдиної системи та/або системи електронної взаємодії електронних інформаційних ресурсів у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

2. Електронна інформаційна взаємодія здійснюється з метою отримання та передання даних, необхідних для виконання суб'єктами електронної взаємодії своїх повноважень, передбачених законом. Дані, які отримуються/передаються в межах інформаційної взаємодії, можуть містити персональні дані, у тому числі інші сукупності даних, які можуть конкретно ідентифікувати фізичну особу, або бути неперсоніфікованими (знеособленими).

3. Суб'єкти електронної інформаційної взаємодії в обов'язковому порядку та безоплатно забезпечують внесення до Єдиної системи інформації (даних), визначеної законодавством як такої, що необхідна для встановлення (підтвердження) права на отримання соціальної підтримки, призначення, нарахування та/або здійснення соціальної підтримки, а також для реалізації власником Єдиної системи інших повноважень, передбачених законом, персональних даних з автоматизованих інформаційних систем, інформаційно-комунікаційних систем, реєстрів, баз даних, володільцем, розпорядником та/або адміністратором яких вони є, у тому числі інформації з обмеженим доступом.

4. У разі відсутності можливостей для передання даних з використанням системи електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів електронна інформаційна взаємодія може здійснюватися з використанням інших інформаційних систем із застосуванням відповідних комплексних систем захисту інформації, відповідність яких підтверджено результатами державної експертизи в порядку, встановленому законодавством.

5. Інформування суб'єктів електронної інформаційної взаємодії про порушення цілісності реєстрової інформації, її несанкціоновану обробку здійснюється адміністратором Єдиної системи в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Стаття 14. Електронні інформаційні ресурси, задіяні в електронній інформаційній взаємодії з Єдиної інформаційної системи соціальної сфери

1. Електронна інформаційна взаємодія в режимі реального часу здійснюється між електронними інформаційними ресурсами, держателями яких є суб'єкти електронної інформаційної взаємодії.

- Такими електронними інформаційними ресурсами є:
- Державний реєстр актів цивільного стану громадян;
- Державний реєстр речових прав на нерухоме майно;
- Державний реєстр обтяжень рухомого майна;
- Єдиний державний реєстр юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань;
- Єдиний державний реєстр призовників, військовозобов'язаних та резервістів;
- Державний земельний кадастр;
- Інформаційно-аналітична платформа електронної верифікації та моніторингу;
- Єдиний державний реєстр транспортних засобів;
- Єдиний державний реєстр ветеранів війни;
- Державний реєстр фізичних осіб – платників податків;
- Автоматизована система виконавчого провадження;
- Реєстр застрахованих осіб Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування;
- Реєстр страхувальників Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування;
- Єдиний державний демографічний реєстр;
- Єдина судова інформаційно-комунікаційна система;
- Електронна система охорони здоров'я;
- Єдиний державний вебпортал електронних послуг;
- Інтегрована міжвідомча інформаційно-комунікаційна система щодо контролю осіб, транспортних засобів та вантажів, які перетинають державний кордон України;
- Програмно-апаратний комплекс "Автоматизований інформаційний комплекс освітнього менеджменту";
- реєстри територіальних громад;
- Реєстр осіб, відповідальних за введення медичних виробів, активних медичних виробів, які імплантують, та медичних виробів для діагностики in vitro в обіг;
- Державний реєстр майна, пошкодженого та знищеного внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій, спричинених збройною агресією Російської Федерації;

Інформаційна система переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією;

Єдина державна електронна база з питань освіти;

Єдиний державний реєстр випадків домашнього насильства та насильства за ознакою статі;

Єдина інформаційно-аналітична система центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції;

Державний судовий реєстр України;

база даних "Відомості про осіб, які перетнули державний кордон України, в'їхали на тимчасово окуповану територію України або виїхали з такої території";

інші електронні інформаційні ресурси суб'єктів електронної інформаційної взаємодії, з якими є потреба у здійсненні Єдиною системою обміну даними (інформацією) у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, або у випадках, передбачених законодавством, – власником Єдиної системи.

Зміна назви електронного інформаційного ресурсу, задіяного в електронній інформаційній взаємодії з Єдиною системою, не створює правових наслідків для припинення такої взаємодії.

2. У разі перетворення електронного інформаційного ресурсу на складову Єдиної системи він замінюється Єдиною системою у відносинах електронної інформаційної взаємодії з іншими електронними інформаційними ресурсами із збереженням накопиченої інформації та її переданням до Єдиної системи відповідно до рішення про перетворення відповідного електронного інформаційного ресурсу.

Стаття 15. Публічні дані

1. Формування переліку наборів даних, які підлягають оприлюдненню (оновленню) у формі відкритих даних із Єдиної системи, здійснюється власником Єдиної системи в порядку, передбаченому Кабінетом Міністрів України.

Публічна інформація з Єдиної системи у формі відкритих даних підлягає оприлюдненню відповідно до Закону України "Про доступ до публічної інформації".

2. На підставі даних Єдиної системи можуть формуватися аналітичні матеріали і статистична інформація (документація).

Розділ III. ЄДИНИЙ СОЦІАЛЬНИЙ РЕЄСТР

Стаття 16. Єдиний соціальний реєстр

1. Єдиний соціальний реєстр (далі – Соціальний реєстр) – інформаційно-комунікаційна система, що є складовою центральної підсистеми Єдиної системи та забезпечує збирання, накопичення, збереження, захист та облік електронних даних заявників, осіб, у яких встановлено право на отримання соціальної підтримки, та отримувачів усіх видів соціальної підтримки, надання якої забезпечується суб'єктами Єдиної системи відповідно до їхніх повноважень.

Соціальний реєстр ведеться з метою централізованого накопичення інформації та ведення єдиного обліку заявників, осіб, у яких встановлено право на отримання соціальної підтримки, та отримувачів усіх видів соціальної підтримки, інформаційного забезпечення органів державної влади та органів місцевого самоврядування, фізичних і юридичних осіб під час реалізації їхніх повноважень у сфері соціального захисту населення та здійснення інших заходів із соціальної підтримки вразливих груп населення та осіб, які перебувають у складних життєвих обставинах чи з інших підстав потребують соціальної підтримки.

Стаття 17. Структура Єдиного соціального реєстру

1. До складу Соціального реєстру входять:

1) електронна особова справа соціальної сфери – сукупність документів (у тому числі електронних документів та електронних копій документів) про особу, яка є отримувачем соціальної підтримки, накопичених, згрупованих та уніфікованих за допомогою програмних засобів ведення Єдиної системи, що створюється та ведеться в Соціальному реєстрі;

2) соціальна реєстраційна картка особи – обліковий запис про особу, яка є отримувачем соціальної підтримки або в якій встановлено право на отримання соціальної підтримки або відсутність такого права, або щодо якої отримано звернення, повідомлення про сім'ю/особу, яка перебуває у складних життєвих обставинах та/або набула прав за соціальною ознакою, що створюється за допомогою програмних засобів Єдиної системи та ведеться в Соціальному реєстрі;

3) соціальна реєстраційна картка сім'ї – обліковий запис про сім'ю, яка є отримувачем соціальної підтримки, отримувала соціальну підтримку раніше або щодо якої встановлено відсутність права надалі отримувати соціальну підтримку, щодо якої отримано звернення/повідомлення про сім'ю/особу, яка

перебуває у складних життєвих обставинах, що створюється за допомогою програмних засобів Єдиної системи та ведеться в Соціальному реєстрі;

4) соціальна реєстраційна картка домогосподарства – обліковий запис про домогосподарство, яке є отримувачем соціальної підтримки, яке отримувало раніше чи отримує соціальну підтримку або щодо якого було встановлено вразливий стан через невідворотні обставини (зокрема збройний конфлікт чи надзвичайну ситуацію), внаслідок якого виникла потреба в соціальній підтримці, що створюється за допомогою програмних засобів Єдиної системи та ведеться в Соціальному реєстрі;

5) поточні соціальні статуси особи – частина Соціального реєстру, що є результуючою складовою відображення соціальних статусів за електронними особовими справами, набутих прав і містить відомості, перелік яких визначено Кабінетом Міністрів України;

6) журнал історії звернень за соціальною підтримкою – складова Соціального реєстру, в якій накопичується, зберігається, обліковується та використовується інформація про дату і час звернення за певним видом соціальної підтримки особи чи осіб, в інтересах яких діє особа, статус опрацювання таких звернень та інформація про рішення, які були прийняті за результатами їх опрацювання;

7) електронні інформаційні ресурси власника Єдиної системи, в яких накопичується, зберігається, використовується та обробляється інформація про осіб, у яких встановлено право на отримання соціальної підтримки, яка систематизується відповідно до принципів, визначених Кабінетом Міністрів України;

8) інтегровані або такі, що взаємодіють із Соціальним реєстром, електронні інформаційні ресурси суб'єктів Єдиної системи, визначені Кабінетом Міністрів України та призначені для адміністрування окремих видів соціальної підтримки відповідно до функцій суб'єктів Єдиної системи (далі – суміжні інформаційні ресурси).

2. Перелік відомостей, що містяться в електронній особовій справі соціальної сфери, соціальних реєстраційних картках особи, сім'ї та домогосподарства, визначається Кабінетом Міністрів України.

Стаття 18. Користувачі Єдиного соціального реєстру

1. Користувачами Соціального реєстру є:

1) держатель Соціального реєстру;

2) адміністратор Соціального реєстру;

3) публічні реєстратори та створювачі реєстрової інформації в Соціальному реєстрі;

- 4) надавачі соціальної підтримки та інші суб'єкти Єдиної системи;
- 5) отримувачі соціальної підтримки.

2. Порядок функціонування Соціального реєстру визначається Кабінетом Міністрів України.

3. Держателем Соціального реєстру є власник Єдиної системи. Адміністратором Соціального реєстру є адміністратор Єдиної системи.

4. Власник Єдиної системи як держатель Соціального реєстру має право безкоштовно отримувати інформацію, необхідну для встановлення/позбавлення права на отримання фізичними особами (сім'ями, домогосподарствами) всіх видів соціальної підтримки, передбачених законодавством, розрахунку їх розмірів (обсягу) та реалізації інших повноважень у соціальній сфері, передбачених законом, персональні дані, інформацію з автоматизованих інформаційних систем, інформаційно-комунікаційних систем, державних електронних інформаційних ресурсів, реєстрів, баз даних, володільцем, розпорядником та/або адміністратором яких є суб'єкти електронної інформаційної взаємодії, у тому числі інформацію з обмеженим доступом.

5. Публічний реєстратор Соціального реєстру є посадовою особою або особою, яка перебуває у трудових відносинах з держателем або адміністратором Соціального реєстру та здійснює безпосереднє внесення або акцептування внесення інформації до Соціального реєстру. Права та обов'язки публічних реєстраторів Соціального реєстру визначаються Кабінетом Міністрів України.

6. Створювачем реєстрової інформації в Соціальному реєстрі може бути уповноважена особа держателя, адміністратора Соціального реєстру, держателя суміжного інформаційного ресурсу чи суб'єкта Єдиної системи, а також інша особа, яка у процесі користування Соціальним реєстром та/або Єдиною системою у межах статусів і повноважень, передбачених Кабінетом Міністрів України, створює інформацію про об'єкт реєстру для її внесення до Соціального реєстру.

7. Володільцем персональних даних, що обробляються в Соціальному реєстрі, є держатель Соціального реєстру.

8. За рішенням володільця персональних даних повноваження розпорядника персональних даних, обробка яких здійснюється в Соціальному реєстрі, можуть бути покладені на адміністратора Соціального реєстру відповідно до Закону України "Про захист персональних даних".

Стаття 19. Основні засади ведення Єдиного соціального реєстру

1. Соціальний реєстр ведеться з використанням програмного забезпечення, що забезпечує його сумісність і взаємодію з іншими інформаційними системами та мережами, що є державними інформаційними ресурсами.

2. За підключення та доступ до Соціального реєстру, внесення до нього відомостей і користування ним плата не стягується.

3. Соціальний реєстр функціонує в цілодобовому режимі, крім випадків проведення планових і позапланових профілактичних та/або технічних робіт, пов'язаних з усуненням технічних та/або методологічних помилок чи технічного збою в роботі.

Інформація про проведення профілактичних та/або технічних робіт з підтримки Соціального реєстру оприлюднюється на офіційному веб-сайті адміністратора Єдиної системи за три календарні дні до дня проведення таких робіт, крім випадків, якщо своєчасне попередження про такі роботи неможливе через їх терміновість.

4. Заходи щодо створення, впровадження та супроводу програмного забезпечення Соціального реєстру, технічного і технологічного забезпечення, збереження та захисту даних, технічних і технологічних заходів з надання доступу до Соціального реєстру провадяться адміністратором Єдиної системи згідно із законами України "Про публічні електронні реєстри" та "Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах".

5. Датою початку функціонування Соціального реєстру є дата його введення в промислову експлуатацію.

6. Інформування правоволодільца про внесення до Соціального реєстру інформації про нього та про належні йому майно, майнові, правові та інші спеціальні та/або соціальні статуси, а також про зміну та видалення такої інформації належить до компетенції держателя або адміністратора Соціального реєстру.

7. Для Соціального реєстру як складової Єдиної системи визначаються спільні джерела інформації, порядок її отримання та оприлюднення, строки внесення, права та обов'язки користувачів. Соціальний реєстр здійснює через Єдину систему електронну інформаційну взаємодію у спосіб та в порядку, передбачені цим Законом.

8. Кожна особа, персональні дані (інформація про особу) якої внесені до Соціального реєстру, має право на безоплатне отримання довідки про внесення інформації до Соціального реєстру в порядку, визначеному статтею 11 цього Закону.

9. Програмне забезпечення Соціального реєстру є об'єктом права державної власності. Майнові права на програмне забезпечення належать державі в особі центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері соціального захисту населення.

Стаття 20. Мова ведення Єдиного соціального реєстру

1. Соціальний реєстр ведеться державною мовою. Допускається використання латинських літер і спеціальних символів у написанні електронної адреси, серії документів тощо. Для транслітерації прізвищ (за наявності), власних імен, по батькові (за наявності) та інших власних назв застосовується транслітерація українського алфавіту латиницею, затверджена Кабінетом Міністрів України.

2. У разі виявлення розбіжностей у написанні прізвища (за наявності), власного імені, по батькові (за наявності) фізичної особи, місця народження, адреси її зареєстрованого/задекларованого місця проживання (перебування) визначальними є відомості Єдиного державного демографічного реєстру.

Стаття 21. Об'єкти Єдиного соціального реєстру

1. Об'єктом Соціального реєстру є інформація про осіб, їхні статуси, сім'ї та домогосподарства, які звертаються щодо отримання соціальної підтримки або у яких виникло право на її отримання, з обов'язковим зазначенням відомостей, що дають змогу ідентифікувати особу, підстав, що дають їй право на отримання соціальної підтримки, розрахунку розміру соціальної підтримки у грошовому еквіваленті, відомостей про реалізацію такого права або користування ним, результатів призначень, нарахувань і виплат усіх видів соціальної підтримки, передбачених законодавством.

2. У Соціальному реєстрі зазначається базова інформація (дані) про заявників, осіб, у яких встановлено право на отримання соціальної підтримки, та її отримувачів, а саме:

1) реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія (за наявності) та номер паспорта громадянина України (для фізичних осіб, які мають відмітку в паспорті про право здійснювати будь-які платежі за серією та номером паспорта);

2) номер свідоцтва про загальнообов'язкове державне соціальне страхування (за наявності);

3) громадянство;

4) реквізити документів, що посвідчують особу та підтверджують громадянство України або реквізити свідоцтва про народження дитини (назва документа, серія та/або номер, дата видачі, уповноважений суб'єкт, що видав документ);

5) реквізити документів, що посвідчують особу та підтверджують її спеціальний статус (назва документа, серія та/або номер, дата видачі, уповноважений суб'єкт, що видав документ);

- 6) унікальний номер запису в Єдиному державному демографічному реєстрі (за наявності);
- 7) прізвище (за наявності), власне ім'я, по батькові (за наявності);
- 8) дата і місце народження;
- 9) стать;
- 10) номер контактного телефону та/або адреса електронної пошти, інша контактна інформація;
- 11) адреса зареєстрованого/задекларованого місця проживання (перебування) та/або адреса фактичного місця проживання (перебування);
- 12) актові записи цивільного стану.

Залежно від виду соціальної підтримки, для надання або виникнення права на надання якої дані вносяться до Соціального реєстру, склад даних (у тому числі персональних), що підлягають внесенню, обробці та зберіганню в Соціальному реєстрі, може доповнюватися іншими даними відповідно до законів України "Про соціальні послуги", "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування" та інших нормативно-правових актів, що регулюють відповідний вид соціальної підтримки та визначаються Кабінетом Міністрів України.

3. Забороняється вимагати від осіб та вносити до Соціального реєстру інформацію, не передбачену цим Законом.

4. Інформація про стан здоров'я, факт звернення за медичною допомогою, діагноз, відомості, одержані під час медичного обстеження, про засудження до кримінального покарання може бути внесена до Соціального реєстру у випадках та в обсязі, визначених законом, виключно з метою встановлення права на отримання соціальної підтримки, призначення та/або надання особі соціальної підтримки.

5. Ідентифікація об'єкта Соціального реєстру здійснюється за допомогою ідентифікатора, що є реєстровим номером відповідного об'єкта Соціального реєстру.

6. Програмне забезпечення Соціального реєстру має забезпечувати окреме зберігання даних про документи і відомості, внесені до Соціального реєстру, з метою підтвердження їх походження, цілісності та достовірності.

Стаття 22. Фінансування витрат, пов'язаних з функціонуванням Єдиного соціального реєстру

1. Фінансування витрат, пов'язаних із створенням програмно-технічних засобів Соціального реєстру та його функціонуванням, здійснюється за рахунок державного бюджету, коштів міжнародних фінансових організацій, інших

кредиторів та інвесторів, міжнародної технічної та/або поворотної чи безповоротної фінансової допомоги, інших джерел фінансування, не заборонених законодавством.

Розділ IV. ГРОМАДСЬКИЙ МОНІТОРИНГ ФУНКЦІОНУВАННЯ ЄДИНОЇ ІНФОРМАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ СОЦІАЛЬНОЇ СФЕРИ

Стаття 23. Незалежний громадський орган з моніторингу функціонування Єдиної інформаційної системи соціальної сфери

1. Незалежний громадський орган з моніторингу функціонування Єдиної інформаційної системи соціальної сфери (далі – Громадський моніторинговий орган) є незалежним допоміжним громадським органом при центральному органі виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері соціального захисту населення, що утворюється з метою сприяння участі громадськості у забезпеченні прозорості роботи Єдиної системи, захисту прав фізичних осіб, персональні дані яких чи інші сукупності даних осіб, які можуть бути конкретно ідентифіковані в Єдиній системі, обробляються в Єдиній системі, та запобігання порушенням у сфері соціального захисту населення.

2. До складу Громадського моніторингового органу входять представники інститутів громадянського суспільства, правозахисники, фахівці у сферах соціальної політики, цифрових технологій, кібербезпеки та захисту персональних даних.

3. Основними функціями Громадського моніторингового органу є:

1) здійснення відповідно до законодавства громадського моніторингу забезпечення дотримання прав фізичних осіб, персональні дані яких чи інші сукупності даних осіб, які можуть бути конкретно ідентифіковані в Єдиній системі, обробляються в Єдиній системі, включаючи захист персональних даних та забезпечення їх конфіденційності;

2) участь у контролі за забезпеченням прозорості та ефективного використання наданого державою фінансування на розроблення програмного забезпечення, впровадження та підтримку Єдиної системи;

3) сприяння власнику Єдиної системи:

у розгляді скарг осіб щодо порушень у функціонуванні Єдиної системи;

у забезпеченні проведення незалежного щорічного моніторингу технічних та організаційних аспектів роботи Єдиної системи;

4) надання власнику Єдиної системи пропозицій щодо вдосконалення функціонування Єдиної системи та дотримання міжнародних стандартів у сфері електронних сервісів;

5) щорічне публічне звітування про результати своєї роботи.

4. Громадський моніторинговий орган має право:

1) отримувати доступ до інформації про роботу Єдиної системи, що не містить персональних даних чи інших сукупностей даних осіб, які можуть бути конкретно ідентифіковані в Єдиній системі;

2) звертатися до органів державної влади з пропозиціями щодо усунення порушень, виявлених під час моніторингу функціонування Єдиної системи;

3) залучати незалежних експертів для забезпечення реалізації своїх функцій;

4) брати участь у розробленні нормативно-правових актів, що регулюють функціонування Єдиної системи.

5. Порядок функціонування Громадського моніторингового органу, питання організаційного та фінансового забезпечення його діяльності визначаються Кабінетом Міністрів України.

Розділ V. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ У СФЕРІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ЄДИНОЇ ІНФОРМАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ СОЦІАЛЬНОЇ СФЕРИ

Стаття 24. Порушення у сфері функціонування Єдиної інформаційної системи соціальної сфери та відповідальність за них

1. Порушеннями у сфері функціонування Єдиної системи вважаються:

1) несанкціонований доступ до персональних даних чи інших сукупностей даних осіб, які можуть бути конкретно ідентифіковані в Єдиній системі;

2) розголошення або незаконне використання інформації з Єдиної системи;

3) недотримання вимог щодо захисту інформації в Єдиній системі;

4) внесення недостовірної інформації до Єдиної системи;

5) неподання або несвоєчасне подання до Єдиної системи інформації (даних), визначеної законодавством такою, що необхідна для встановлення (підтвердження) права на отримання соціальної підтримки, призначення, нарахування та/або здійснення соціальної підтримки, а також для реалізації власником Єдиної системи інших повноважень, передбачених законом.

2. За порушення положень цього Закону винні особи притягуються до відповідальності згідно із законом.

3. Посадові особи суб'єктів Єдиної системи, винні у вчиненні порушень, передбачених частиною першою цієї статті, можуть бути позбавлені права доступу до Єдиної системи на строк від шести місяців до одного року в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

4. Особи, винні в недотриманні встановленого законодавством про захист персональних даних порядку захисту персональних даних чи інших сукупностей даних осіб, які можуть бути конкретно ідентифіковані в Єдиній системі, що призвело до незаконного доступу до них або до порушення прав суб'єкта персональних даних, підлягають притягненню до відповідальності, передбаченої законом.

Стаття 25. Оскарження рішення про притягнення до відповідальності

1. Рішення про притягнення до відповідальності за порушення у сфері функціонування Єдиної системи може бути оскаржено в адміністративному порядку відповідно до Закону України "Про адміністративну процедуру" або до суду.

Розділ VI. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності через шість місяців з дня його опублікування, крім пункту 3 цього розділу, який набирає чинності з дня опублікування цього Закону.

2. Внести зміни до таких законів України:

1) статтю 34 Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні" (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст. 170 із наступними змінами) доповнити частиною п'ятою такого змісту:

"5. Виконавчі органи сільських, селищних, міських рад здійснюють делеговані повноваження, передбачені цією статтею, у сфері соціального захисту населення та надання соціальних послуг, інших видів соціальної підтримки засобами Єдиної інформаційної системи соціальної сфери в порядку, передбаченому законодавством";

2) статтю 23 Закону України "Про місцеві державні адміністрації" (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 20–21, ст. 190 із наступними змінами) доповнити новою частиною такого змісту:

"Місцева державна адміністрація здійснює повноваження у сфері соціального забезпечення та соціального захисту населення, надання соціальних послуг та інших видів соціальної підтримки засобами Єдиної інформаційної системи соціальної сфери в порядку, передбаченому законодавством".

3. Кабінету Міністрів України:

1) протягом шести місяців з дня опублікування цього Закону:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом та прийняти нормативно-правові акти, передбачені цим Законом;

подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо внесення змін до законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям цього Закону;

забезпечити здійснення центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики з питань соціального захисту населення, державними підприємствами та/або державними установами, що належать до його сфери управління, міграції та, за потреби, актуалізації та/або оптимізації відомостей з публічних електронних реєстрів, баз даних, інших інформаційних, інформаційно-комунікаційних систем, що здійснюють обробку даних про отримувачів соціальної підтримки, до Єдиної інформаційної системи соціальної сфери;

забезпечити перегляд і приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом з припиненням функціонування тих публічних електронних реєстрів, баз даних та інших інформаційних, інформаційно-комунікаційних систем, відомості з яких було перенесено до Єдиної інформаційної системи соціальної сфери та/або Єдиного соціального реєстру;

2) протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом поінформувати Верховну Раду України про стан його виконання.

Президент України

м. Київ

18 вересня 2025 року

№ 4607-IX

В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ